

Λήξαντος τὴν 31^η Ὀκτωβρίου τοῦ 5^{ου} ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν ἡμῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ζ' ἔτος, ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν αὐτῶν. Τὴν αὐτὴν παράκλησιν ἀπευθύνομεν καὶ πρὸς τοὺς κκ. Συνδρομητάς, ὧν ἡ συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη τὴν 30^{ην} παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΕΡΑΝΔΑΛ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΖΟΥΑΝΝΑ ΤΡΕΛΛΑΝ

[Συνέχεια]

Ὁ Ἀριστείδης Κεσέρ μαθὼν τὴν εἰδησιν ἠσθάνθη ζωηρὰν χαρὰν.

Θὰ παρίστατο εἰς πραγματικὴν μάχην, ἥτις θὰ παρείχεν αὐτῷ ἀξιόλογον θέμα ἱερογραφημάτων.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ ἔχαιρεν ἐνδομύχως ὅτι τὸ ὄνομά του θὰ ἐφημιζέτο εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς Γαλλίας.

Ὅτε ὁ λοχαγὸς Βαλιγὰν διήλθε πρὸ τοῦ πύργου Σαὶν Ζιλδὰς ἡ ἀκολουθία του παρίστα θέαμα ἐπιβλητικόν. Συνίστατο αὕτη ἐκ τριακοντάδος χωροφύλακων πεζῶν ἐν πολεμικῇ περιβολῇ καὶ εἴκοσι πέντε ἱππέων, μὴ ὑπολογιζομένης τῆς ἐνωμοτίας τοῦ Μισό, ἥτις θὰ συνήντα τὴν συνοδίαν εἰς Πενοέ.

Ἐν τῷ πύργῳ ἐβασίλευεν ἐσχάτη ἀπελπισία. Πάντες ἠγνόνουν ποῦ ν' ἀποδόσῃσι τὸν φόνον τῆς δεσποινίδος δὲ Φοντερόζ.

Οἱ θεράποντες εὗρον περὶ τὴν Μαγευμένην Πέτραν τὰ τεμάχια τοῦ γραμματίου τῶν πεντακοσίων χιλιάδων φράγκων, ὅπερ, εἶχε σχίσει ὁ Κορεντίνος.

Ἡ μαρκησία ἔκλαιε πικρῶς, ἐξεμυστηρεύετο δὲ τὰ πάντα εἰς τὸν στρατηγόν.

Διέβλεπον θλιβερὰν ἐρωτικὴν ἱστορίαν εἰς τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο τέλος.

Ὁ στρατηγὸς ἐν τούτοις συνεπάθει ἔτι διὰ τὸν ὠραῖον Κερανδάλ, ὃν πολλάκις εἶχε συναντήσει.

— Δ'Εστρέλ, εἶπεν.

Ὁ ἀξιωματικὸς ἐπλησίασε.

— Στρατηγέ μου;

— Θέλεις νὰ με συνοδεύσης;

Ὁ λοχαγὸς ἐδίστασεν.

— Ἀλλὰ, στρατηγέ μου... ἐψέλισε.

— Δὲν φοβεῖσαι;

— Ὅχι, βεβαίως.

— Ἐμαθες τί περὶ τῆς μικρᾶς;

— Ἀγνοῶ ποῦ εὐρίσκεται. Ἰσως εἶναι μαζὺ με τοὺς ληστές.

— Πηγαίνωμεν νὰ ἴδωμεν;

Ὁ Βινίκ ἐπλησίασε.

— Θὰ σὰς ἀκολουθήσω, στρατηγέ μου, ἂν θέλετε. Ἀλλ' οὐδὲν θὰ κατορθώσητε. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐξ ὀρειχάλκου καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς κανένα τὴν εἴσοδον.

Ὁ λοχαγὸς Βαλιγὰν καὶ ἡ συνοδία του διήρχοντο τὸ δάσος.

Ὁ μικρὸς Ζοσίλ ἰδὼν αὐτοὺς ἀνέκραξεν:

— Ἐρχονται, ἔρχονται οἱ ἐχθροί.

Ὁ Ἰάκωβος ἐμέτρησεν αὐτούς.

— Πενήντα, εἶπε. Δὲν εἶναι πολλοί. Δὲν θ' ἀποθάνωμεν σήμερον.

Καὶ ἀποτεινόμενος τῷ μικρῷ ὑπηρέτῃ:

— Φύγε, Ζοσίλ. Φύγε γρήγορα.

Ὁ Ζοσίλ ἀνηγέρθη.

— Ὅχι, ὄχι, εἶπε. Θέλω νὰ ἴδω.

— Μείνε λοιπὸν καὶ κρύψου. Θὰ μοι δίδεις τὰ ὄπλα.

— Τί θὰ συμβῇ; ἔλεγεν ὁ στρατηγὸς συγκεκινημένος τῷ Βινίκ.

— Φοβερὰ πράγματα, στρατηγέ μου. Οἱ Κερανδάλ εἶναι λέοντες καὶ ὀπλισμένοι.

— Ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ τότε, συνεπέρανεν ὁ Σαμβερζό. Ἀς ἴδωμεν.

Ὁ Ἰάκωβος παρετήρει τὸν ὀρίζοντα. Ἀλλ' ἡ προσδοκία του ἦν ματαία.

Ὁ δ'Εστρέλ εἶχε κλεισθῇ εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Ἦτο μεσημβρία.

Ἡ ἀμάξα τῶν δικαστῶν ἀφικνεῖτο πλησίον τῆς πλατείας τοῦ Πενοέ, ἔνθα ἤδη ὁ στρατὸς τοῦ λοχαγοῦ Βαλιγὰν ἦν παρατεταγμένος.

Ἀποῦ κατήλθον ὁ εἰσαγγελεὺς λίαν ἡρεμὸς, ὁ ἀνακριτὴς λίαν τεταραγμένος καὶ ὁ γραμματεὺς λίαν περίεργος, τὸ φορεῖον ἀπεμακρύνθη καὶ ἐκρύβη ὀπισθεν τῶν τοίχων τῆς ἐκκλησίας.

Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ὁ ἱερεὺς τοῦ Πενοέ ἐξῆλθε τοῦ πυλῶνος τῆς ἐπαύλεως, οὗτινος ἡ θύρα μόλις ἀνοιχθεῖσα ἐπανεκλείσθη πάλιν.

Ὁ ταλαίπωρος ἱερεὺς εἶχε μεταβῇ ἵνα ἱκετεύσῃ τοὺς φίλους αὐτοῦ νὰ μὴ ἀντισταθῶσιν, ἀλλὰ νὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν.

Πάντες ἦσαν διατεθειμένοι νὰ ὑπερασπισθῶσιν αὐτούς.

Εὐκόλως λοιπὸν θὰ ἐξηφανίζοντο.

Οἱ Κερανδάλ ὅμως ἦσαν ἀκαμπτοί.

Ὁ Ἰ6 ἐφάνετο ὁ σταθερότερος.

— Νὰ με σύρουν δύο χωροφύλακες! ποτέ!

Ὁ ἱερεὺς λοιπὸν ἔφερε τοῖς δικασταῖς τὴν τελευταίαν τῶν Κερανδάλ ἀπόφασιν.

Ἡθέλῃσε νὰ πείσῃ τὰς γυναῖκας ν' ἀπέλθωσιν.

Ἡ Ἀγνή εἶχε ριφθῇ εἰς τὸν τράχηλον τοῦ Κορεντίνου, ἡ δὲ Ροζίνα εἰς τὸν τοῦ Ἰ6.

Ἡ Μαριάννα ἠγνόει τὰ συμβαίνοντα, ἐν ἀναισθησίᾳ διατελοῦσα.

Ὁ στρατηγὸς ἐφάνη, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἱερεὺς ἔλεγε τῷ κυρίῳ δὲ Βουζιέρ καὶ τῷ λοχαγῷ ὅτι εἰς μάτην ἀπέβησαν αἱ προσπάθειάι του.

Δὲν ὑπελείπετο αὐτῷ ἢ ν' ἀποσυρθῇ.

Ἐπεκράτησε τότε ἐπίσημος σιγὴ, μεθ' ἧς ἀντήχησαν τὰ τύμπανα.

Ὁ εἰσαγγελεὺς, σοβαρὸς, ἐστράφη πρὸς τὸν λοχαγόν καὶ εἶπεν αὐτῷ:

— Πράξατε τὸ καθήκόν σας.

Καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως ἀπεμακρύνθη.

Τέσσαρες χωροφύλακες ἐπροχώρησαν πρὸς τὸν πυλῶνα ὀπλισμένοι διὰ πελέκων.

Τὸ παράθυρον ἠνοίχθη καὶ ὁ Ἰ6 ἐφάνη ἄοπλος.

Ἡ Ροζίνα ἐκράτει αὐτὸν πάντοτε εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς.

— Μὴ ἐγγίσετε τὴν οἰκίαν, εἶπεν.

Εἰς τὸ πρῶτον κτύπημα δὲν ἐγγυῶμαι διὰ τὴν ζωὴν σας.

Κρότος πελέκων ἐπὶ τῆς θύρας ἀπήντησε τῇ ἀπειλῇ ἐκείνῃ.

Τῇ αὐτῇ ὅμως στιγμῇ πυροβολισμὸς ἐρρίφθη ἀπὸ τινος πυργίσκου τῆς ἐπαύλεως καὶ ὁ βραχίον, ὁ κρατὼν τὸν πέλεκυν, συνετρίβη.

— Πῦρ! διέταξεν ὁ λοχαγός.

Οἱ πυροβολισμοὶ ἀντήχησαν ὡς εἰς μάχην.

Αἱ σφαῖραι τῶν σασπεῶν προσέκρουον ἐπὶ τοῦ γρανίτου, θραύουσαι τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων.

Ἀπὸ τοῦ πρώτου πυρός ὁ Ἰ6 ἐξέβαλε φοβερὰν κραυγὴν.

Ἡ Ροζίνα κατέπεσε πρὸ τῶν ποδῶν του.

Σφαῖρα ἐπληξεν αὐτὴν θανασίμως εἰς τὸ στῆθος.

Ὁ Ἰ6 τότε ἐγένετο ἑξαλλος ἐκ τῆς ὀργῆς.

Ἐνηγκαλίσθη ἀπαλπὶς τὴν φίλην του, ἠσπάσθη αὐτὴν εἰς τὸ στόμα, καὶ λαβὼν ὄπλον ἐμιμήθη τοὺς ἀδελφούς του, οἵτινες ὁλονὲν ἐπυροβόλουν εὐστόχως.

Αἱ σφαῖραι αὐτῶν παρήγαγον καταστροφικὰ ἀποτελέσματα.

Εἰς τινὰ τῆς ὥρας λεπτά, ὁ μικρὸς τοῦ Βαλιγὰν στρατὸς ἀποδεκατισθεὶς ὑπεχώρησε ζητῶν καταφυγὴν εἰς τὰς καλύβας τοῦ χωρίου.

Ἡ πλατεία ἦν ἀπρόσιτος.

Ὁ Μισὸ εὐρίσκετο μακρὰν τῆς προσβολῆς.

— Ἰδοὺ ἐνωμοτάρχᾳ, ἔλεγεν ὁ Κρελούς, δὲν σὰς εἶπα ὅτι εἶναι δύσκολον τὸ πρᾶγμα. Ἰδοὺ ἐφρονεύθησαν οἱ ἡμίσεις ἐκ τῶν ἀνδρῶν μας.

Οἱ προσβαλόντες τὴν εἴσοδον χωροφύλακες εἶχον κρυβῇ εἰς τινὰ γωνίαν τοῦ πυλῶνος παραιτούμενοι τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄλλοι ἐκ τῶν συντρόφων τῶν, ἐπιχειρήσαντες ν' ἀναρριχηθῶσι διὰ τῶν τοίχων, δὲν ὑπῆρξαν εὐτυχέστεροι, καταρριφθέντες εἰς τὰς τάφρους ὑπὸ τῶν σφαιρῶν τῶν πολιορκουμένων.

Οἱ ὑπερασπισταὶ λοιπὸν τοῦ νόμου διέτλουν εἰς λίαν κρίσιμον θέσιν.

Ἦδη ἐσκέπτοντο ὅχι πῶς νὰ προσβάλωσιν, ἀλλὰ πῶς νὰ ὑπερασπισθῶσιν.

Ὁ Μισὸ μετὰ τῶν χωροφυλάκων του ἴσταντο ὀπισθεν τῶν τοίχων τοῦ σιδηρουργείου. Ὁ Κουσακ ἐπέτα ἐκ χαρᾶς, ὁ δὲ Κρελός, μὴ τολμῶν νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν εὐχαρίστησίν του, ἡγάλλετο ἐνδομύχως.

Ὁ ἀξιωματικὸς ἀμνηχανῶν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀντιστάσει καὶ βλέπων τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ καταλάβῃ βίᾳ τὴν οἰκίαν μετέβη ἵνα συμβουλευθῇ τὸν εἰσαγγελέα.

Ἡ ἄμαξα ἦτο κεκρυμμένη μακρὰν, εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ θεάτρου τῆς μάχης.

— Λοχαγέ μου, εἶπεν ὁ εἰσαγγελεὺς, δὲν μὲ ἀφορᾷ ἡ στρατιωτικὴ ἐνέργεια. Ὁ γενναῖος διοικητὴς Κορνουλὲς πολὺ ὀλίγον ὥς φαίνεται ἐξετίμησε τοὺς Κερανδάλ. Εἶναι ἴσως μεγάλοι κακοῦργοι, δὲν γνωρίζω ἔτι, ἀλλ' ἂν εἴχομεν πολλοὺς τοιούτους ἄνδρας δὲν θὰ ἐχάναμεν τὴν Ἀλσατίαν καὶ τὴν Λωραίνην. Ἄν ἡ μάχη τοῦ Πενοὲ ἀπωλεσθῇ ἂς ὑποχωρήσωμεν. Θέλω νὰ πιστεύσω ὅτι οἱ τρεῖς ἐχθροὶ δὲν θὰ μᾶς καταδιώξωσιν. Ἄλλως τε καὶ αὐτοὶ θὰ εὐρίσκωνται ἐν ἀμνηχανίᾳ ὥς εἰ ᾗσαν φυλακισμένοι.

Ὁ ἱερεὺς ἐστάλη διὰ διαπραγματεύσεις.

Ἡ Ροζίνα ἦν νεκρά.

Οἱ ἄλλοι δὲν εἶχον πληγωθῇ.

Ὁ Ἰβ, γονυπετὴς πλησίον ἐκείνης, ἦν ἐλάτρευε, δὲν ἔκλειεν.

Ἦτο ἤδη ἐνοχος ὥς ἡ ἀδελφή του, διότι καίτοι ὑπερησπίσθη τὸ ἄσυλόν του οὐχ ἦττον ἦν φονεὺς ἀπέναντι τοῦ νόμου.

Ὁ μικρὸς Ζοσίλ ἦν πλήρης δόξης.

Ἐβόηθει τὸν Ἰάκωβον μετὰ δραστηριότητος εἰδοποιῶν αὐτὸν διὰ τὰς κινήσεις τῶν ἐχθρῶν καὶ δίδων αὐτῷ τὰ ὅπλα του, ἐνῷ ἡ Ἀγνή, λίαν ἐξηγεμένη, τὴν αὐτὴν παρῆγεν ὑπηρεσίαν τῷ ἀδελφῷ τῆς Κορεντίνης.

Ἐξῶ τὸ θέαμα ἦν θλιβερόν.

Ἡ πλατεῖα ἦν πλήρης τραυματιῶν, αἱ δὲ καλύβαι εἶχον μεταβληθῇ εἰς πρόχειρα νοσοκομεῖα.

Ὅτε ὁ καλὸς ἱερεὺς εἶδε τὸν μικρὸν ὑπηρέτην, μελανὸν ἐκ τῆς πυρίτιδος, εἶπεν αὐτῷ ἐπιπληκτικῶς :

— Πῶς, καὶ σὺ! Πλύνε τὰς χεῖράς σου, οὐτιδανέ!

Ἡ ἀνακωχὴ συνεφωνήθη ἄνευ δυσκολίας.

Πάραυτα συνέβη περίεργον ἐπεισόδιον, ὅπερ βεβχίως εἰς οὐδένα πόλεμον συνέβη ποτέ.

Τὸ ἀμάξιον τοῦ Πενοὲ, τὸ μόνον τοῦ χωρίου, ἐξῆλθε τοῦ πυλῶνος ἐξευγμένον διὰ τῶν δύο ὠραιότερων ἵππων τῆς ἐπαύλεως καὶ ἐδόθη ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῶν καλοκἀγάθων ἐκείνων πολεμίων, ἵνα μεταφέρωσι τοὺς πολεμίους αὐτῶν.

Εἶτα ἡ συνοδία τοῦ λοχαγοῦ Βαλιγὰν ὑπεχώρησε, μὴ ἀνησυχοῦσα διὰ τὰ ὀπισθεν αὐτῆς.

[Ἐπεται συνέχεια].

JULES LERMINA

A. B.

(Συνέχεια)

— Ναί, αὐτό. Νομίζω ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἄλλοθι παρουσίας αὐτοῦ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἐγκλήματος.

Βεβαίως τῷ ἐπανήρχετο ἡ μνήμη.

— Ἐλαβον τὴν τιμὴν νὰ σὰς βεβαιώσω ὅτι τὴν ἐσπέραν, καθ' ἣν διεπράχθη τὸ ἐγκλημα, διήλθομεν πολλὰς ὥρας μαζύ.

— Μάλιστα. Καὶ ποῦ;

— Ἐν τῇ οἰκίᾳ μου... ὅπου ἐδείπνησεν ὁ Βαροδᾶς.

Δὲν ἠδύνετο νὰ ὀπισθοχωρήσῃ. Ἐπανάλαβε κατὰ γράμμα τὴν κατάθεσίν του, ἐν πάσῃ εὐλικρινείᾳ.

— Τότε, ἂν σὰς ἐννοῶ καλῶς (θὰ ἦτο δὲ δύσκολον νὰ ἔχῃ ἄλλως τὸ πρᾶγμα) περὶ τὴν δεκάτην τῆς ἐσπέρας ὁ κ. Βαροδᾶς ἦτο ἀκόμη εἰς τὴν οἰκίαν σας, τοῦθ' ὅπερ ἀποκλείει τὸ δυνατόν τῆς παρουσίας του, κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν, εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος...

Ἀγαθὴ τέχνη! ὁ δικαστὴς αὐτὸς ἐφαινετο ἐξ ἁπαντος εἰσερχόμενος εἰς καλὴν ὁδόν. Ὁ Πολλὲ τὸν ἠκολούθησεν ἐν αὐτῇ προθύμῳ ἐπαναλαμβάνων ἐν πρός ἐν πάντα τὰ ἐπιχειρήματα.

— Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων ἔχομεν καὶ ἄλλα, κύριε δικαστά, προέβην ἐγὼ αὐτὸς εἰς ἐξέτασιν, ἔχω μάρτυρας, οἵτινες θὰ ἐπιβεβαιώσωσι τὰ λεγόμενά μου... ἔνα ἀνθρακοπῶλην, ὁ ὁποῖος εἶδε τὸν φίλον μου εἰσερχόμενον εἰς τὴν οἰκίαν μου τὰς ἑξ, ἔνα ὁδηγὸν λεωφορείου, ὅστις τὸν παρετήρησε μεταξὺ τῆς δεκάτης καὶ τέταρτον ἡ δεκάτης καὶ ἡμισείας.

— Ἐξαίρετα. Θὰ εὐαρεστηθῇτε, δὲν ἔχει οὕτω; νὰ ἐπαναλάβετε τὰς διαβεβαιώσεις ταύτας ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ κ. Πολλὲ ἐδυσφόρησέ πως. Ἐπανήρχιζεν ἡ αὐτὴ σκηνή. Ἐ, λοιπὸν αὐτὴν τὴν φορὰν, ἀφοῦ οὕτως ἔπρεπε, θὰ συνεζήτηι, τί διαβολὸν, θὰ ὑπεστήριζε τοὺς λόγους του — τὴν ἀλήθειαν — ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ Βαροδᾶ. Θὰ τὸν ἔσωζε, παρὰ τὴν θέλησίν του. Ἄν αὐτὸς ἐφαινετο τόσον τρελλός, ὥστε νὰ θέλῃ νὰ καταστραφῇ, οἱ ἄλλοι δὲν ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν τρέλλαν.

— Μάλιστα, κύριε δικαστά.

Ὁ ἀνακριτὴς ἐκλινεν αὐθὺς ἐπὶ τῶν σημειώσεών του.

Ὁ Βαροδᾶς εἰσῆλθε συνοδευόμενος ὑπὸ φύλακος.

Καίτοι δ' ἴστατο εὐθυτενῆς, βαδίζων διὰ βήματος ἀσφαλοῦς καὶ σταθεροῦ, κάμπτων μάλιστα τοξοειδῶς τοὺς ὤμους αὐτοῦ, οἵτινες συνήθως ἦσαν κεκυρτωμένοι, ὥς πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ βίου κεκμηκότων, ἐν τούτοις ὁ Πολλὲ, ὅστις καλῶς ἐγνώριζεν αὐτόν, ἐξηκριβώσεν ἐπὶ τοῦ

προσώπου αὐτοῦ τὰ ἔχνη ὀδυνηρῶν βασάνων.

Οἱ δύο ἄνδρες παρετήρησαν ἀλλήλους, ὁ μὲν Πολλὲ ἐκδηλῶν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἄπασαν τὴν φιλίαν, ἄπασαν τὴν ζωηρὰν αὐτοῦ ἀφοσίωσιν· ὁ δ' ἕτερος ψυχρότατος, μόνις μειδιῶν, πρὸς ἐνδειξιν εὐγνωμοσύνης.

— Περὶ αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ κυρίου Βαροδᾶ θέλετε νὰ εἴπητε; ἠρώτησεν ὁ δικαστής.

— Περὶ αὐτοῦ, μάλιστα. Τὸν γνωρίζω ἀπὸ τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας. Δὲν δύναμαι λοιπὸν ν' ἀπατηθῶ.

— Διηγῆθητε λοιπὸν ὅ,τι μοὶ εἶπατε πρὸ ὀλίγου.

Ὁ Πολλὲ ἐδίστασεν ἐπὶ δευτερόλεπτον, παρατηρῶν ἂν ἤθελε καταλάβῃ ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ κατηγορουμένου σημεῖον, ἐπαναλαμβάνων αὐτῷ τὰς λέξεις τοῦ γραμματίου, ἐπιτάσσον αὐτῷ νὰ σιγήσῃ. Τίποτε. Ὁ Βαροδᾶς περιέμενεν ἀπλῶς.

Ὁ Πολλὲ ἀπεφάσισε ψελλίζων· τῷ ἐφαινετο ὅτι ὁμιλῶν διέπραττεν ἀμάρτημα κατὰ τῆς φιλίας. Τέλος ἐπανάλαβε τὰ πρᾶγματα, ὀρίζων τὰς ὥρας καὶ τὰς στιγμὰς, ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβέστερον.

Ὁ Βαροδᾶς ἔμεινεν ἀπαθής. Ὁ δικαστὴς εἶπε τότε :

— Ἡκούσατε. Ὁ κ. Πολλὲ εἶνε φίλος σας, δὲν ἔχει οὕτω;

— Ὁ ἀρχαιότερος καὶ στενώτερος φίλος μου, ὑπέλαβεν ὁ κατηγορούμενος.

— Πειρᾶται ν' ἀπατήσῃ τὴν δικαιοσύνην διὰ νὰ σὰς σώσῃ... ἡ λέγει τὴν ἀλήθειαν;

— Λέγει τὴν ἀλήθειαν, ἀπεκρίνατο ὁ Βαροδᾶς, ὃν ὁ Πολλὲ διέκοψε διὰ κραυγῆς χαρᾶς.

Τέλος ὡμολόγει. Τέλος ἔμελλε νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτόν;

— Πῶς, εἶπεν ὁ δικαστής, αἱ διαβεβαιώσεις αὐταὶ συμβιβάζονται μὲ τὰς ὁμολογίας σας;...

— Εἶνε ζήτημα τετάρτων τινῶν τῆς ὥρας, εἶπεν ὁ Βαροδᾶς. Κατ' ἀρχὰς εἶχον ἀρνηθῇ νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν κ. Πολλέ, διὰ νὰ μὴ τὸν περιπλέξω ἀνωφελῶς. Ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια. Ἐχὼν κατ' ἀρχὰς σκοπὸν νὰ διαφύγω τὴν δικαιοσύνην, καὶ ὅταν ἀκόμη ἐνδείξεις ἤθελον ἐγερθῇ ἐναντίον μου, εἶχον ἐγὼ αὐτὸς παρασκευάσῃ τὸ ἐπιχειρήμα τῆς ἄλλοθι παρουσίας μου, κινῶν εἰς τὰ ἐμπρὸς τὸν δαίκτην τοῦ ἐκκρεμοῦς. Ὁ κ. Πολλὲ δὲν παρετήρησε τοῦτο. Ἀνεχώρησα ἐκ τῆς οἰκίας του τὴν ἐνάτην καὶ ἡμισίαν, ἴσως ὀλίγον πρότερον, ἔτρεξα εἰς λεωφορεῖον, ἀνέβην εἰς τὸ ἐπιστέγασμα αὐτοῦ καὶ ἐπλήρωσα φανερὰ τὴν θέσιν μου, προσθέτων τὸ σύνθημα φιλοδώρημα. Ἀλλὰ φθάσας εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἀστέρος κατέβην, ἔλαβον ἄμαξαν καὶ διηυθύνθην ὅπου γνωρίζετε. Τώρα ἔφθασα εἰς τὰς δέκα, δέκα καὶ τέταρτον δὲν εἰξεύρουσι καὶ οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες μὲ ἀνεγνώρισαν εἰς τὴν κλίμακα.

Ὁ Πολλὲ, κεχηνῶς, ἔμενε καταπεπληγμένος. Ὁ Βαροδᾶς ἀπῆντα εἰς πάντα, κατέτιρε πάντα τὰ ἐπιχειρήματα, ἐξε-